

Jako loutka v divadle
hraješ v týhle hnusný době,
pořád stejnej kus.
Pozadí je na hřbitově,
pohádka o svobodě,
to je dnešní vkus.

Špagáty na pazourech,
špagáty na krku.
Teď to má ten spád.
Debilům v první řadě
by se chtělo po pravdě
do ksichtů jen smát.

Čeká se na mudrce,
čeká se na proroka,
nebo na novej řád.
Aby tyhle stejný svině
co stoje u kormidla
mohli klidně spát.

Špagáty...

Král je mrtev, ať žije král,
kdo kudlu brousil
sám sebe podřezal.
A blázen být těžce nad věcí
by vzteky řval.